

ærede Trafikministers Budget, ellers vilde jeg have gjort det, og det skulde da have berørt det Krav, som jeg har stillet mange Gange om, at Matroserne paa Færgerne skulde have tildelt paa Finansloven de Natpenge, som de i saa mange Aar have ment sig berettigede til at faa. Samtidig vil jeg nævne de Fripas, som jeg ogsaa mener, de afgaaede Jernbanefunktionærer have berettiget Krav paa. Naar jeg nævner det her, har jeg imidlertid gjort mit til, at den højtærede Trafikminister, om han vil, kan tænke over Sagen til 3die Behandling, og saa kunne vi imidlertid drøfte Spørgsmaalet.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde drøfte, naar som helst det skal være, men som jeg vil vente med at tage op til uden for Tinget, idet jeg heller ikke ser noget om det paa Ændringsforslagslisten, det er Spørgsmaalet om de Stationer, som efter min Mening maa kræve en Ekstramand til, for at faa Arbejdet udført saaledes, at de ikke blive overlæssede paa nogen mulig Maade. Jeg skal ikke her berøre dette Spørgsmaal nærmere, det vil være bekendt; men jeg vil tillade mig personligt at forhandle med den højtærede Minister om dette og henlede hans Opmærksomhed derpaa mellem 2den og 3die Behandling.

Ellinger: Det er kun en lille Post, jeg gerne vilde sige et Par Ord om. Under Statsbanernes Fællesudgifter ved Driften har Ministeren stillet Forslag om en Bevilling paa 5,000 Kr. til Udbetaling af Gratiale paa Jubilæumsdage til underordnet Personale ved Statsbanerne, og dette Forslag er tiltraadt af Finansudvalget. Tanken med dette er bl. a., at naar en Mand har gjort Tjeneste ved det underordnede Personale i 25 Aar, skal han have et Gratiale af 25 Kr. for 25 Aars Tjeneste. Jeg vil dertil sige, at hvis man i det hele taget vil ind paa den Vej at give Gratiale for et vist Antal Aars Tjenestetid, vilde det være heldigt, om det kunde siges at være nogenlunde anstændigt. Men hvilken Betydning disse 25 Kr. end kunne have for Folk med smaa Indtægter, forekommer det mig dog, at det her er sat utilladelig lavt. Det forekommer mig ikke, at man kan gaa under en Maanedes Løn. Jeg vil derfor meget henstille til den ærede Minister og det ærede Finansudvalg, om de ikke kunne foreslaa en Retelse i Overensstemmelse hermed. Samtidig vil jeg tillade mig at henstille til den ærede Minister, at der i Jernbanetaten for det underordnede Personale

indføres noget lignende som for faa Aar siden blev indført for Landpostbude, at der efter lang, tro Tjeneste tildeles dem et eller andet Hæderstegn, en Medaille, eller hvilken Form man nu vil give det. Folk sætte nu en Gang en vis Pris paa et ydre Kendetegn eller Vidnesbyrd om lang, tro Tjeneste, og det forekommer mig, at man burde imødekomme dette. Derfor kan man ved Siden deraf meget godt give et Gratiale, naar man blot ikke sætter det lavere end det Beløb, jeg nylig har nævnt. Jeg ved meget vel, at man ser forskelligt paa den Slags Ting, og da vi for 7 Aar siden her i Tinget forhandlede om, at de gamle Krigere fra den første Krig skulde have en Erindringsmedaille i Sølv, udtalte den nuværende Konseilspræsident som Medlem af Tinget, at det var at spise dem af med en „Sølvskilling“. Jeg tør imidlertid antage, at Opfattelsen af den Slags ydre Tegns Betydning i Aarenes Løb er undergaaet nogen Forandring, saaledes at man nu kan stille sig noget mere velvillig til den Tanke, jeg her har tilladt mig at fremsætte. Men, som sagt, det Beløb, der er opført paa Finansloven, bør ændres saaledes, at Ekstragratialet for 25 Aars Tjeneste i hvert Fald ikke sættes til under 1 Maanedes Løn. Naar større Selskaber, Pengeinstitutioner og lignende som Jubilæumsgave give et Gratiale, har jeg aldrig hørt, at det var under en Maanedes Løn, men meget ofte mere.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Maa jeg begynde med at bringe det ærede Finansudvalg en oprigtig Tak, idet jeg jo er i det heldige Tilfælde, at det enstemmigt har tiltraadt alle de Forslag, jeg har stillet. Jeg kan derfor ogsaa overfor den ærede Ordførers Bemærkninger indskrænke mig til at kvittere for den Bemærkning, han fremsatte med Hensyn til den uensartede Ret til at modtage Anciennet for de Bestillings- og Embedsmænd, der avancere, som ifølge de senere Lønningslove hersker indenfor de forskellige Etater. Det ligger jo, som den ærede Ordfører sikkert er enig med mig i, ikke i den enkelte Ministers Haand at rette dette, men jeg tror at turde sige paa Regeringens Vegne, at den, naar dette Spørgsmaal igen maatte komme til at foreligge ved Revision af de paagældende Lønningslove, vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og jeg vil forudsætte, at man ogsaa inden for Rigsdagen og særlig i Lønningsudvalget vil gøre det samme.